

Deze zetelde in Hasselt. Tot commissaris van het district Roermond werd Henri de Brouckere, tweede zoon van de gouverneur, benoemd. Op 11 November 1830 had zich het Nationaal Congres - de volksvergadering - geconstitueerd; het oude Gouvernement Provisoire werd daardoor met het uitvoerend bewind belast.

Reeds op 11 Februari 1831 de constitutie gepromulgeerd was, werd op 24 Februari door het Nationaal Congres een regent benoemd, n.l. Surlet de Chokier, de oude tegenstander van de Brouckere. Op 4 Juni 1831 riep het nationaal congres Leopold van Saksen Koburg tot Koning uit; 21 Juli werd hij ingehuldigd.

Limburg hoorde dus voorlopig de facto onder het Koninkrijk België. In de plaats van de vroegere college's van provinciale en Gedeputeerde Staten kwamen nu, krachtens besluit van de regent, Surlet de Chokier, van 11 Maart 1831, Provinciale Raden.

1839-1947

Het lot van Limburg werd door de Londense tractaten van 19 April 1839 (5) voorgoed geregeld. Het Costelijk deel van de Provincie Limburg, de tegenwoordige Nederlandsche provincie Limburg, werd aan Nederland toegewezen. Bij Koninklijk Besluit van 12 Juni 1839, geproclameerd door de commissarissen, belast met het voorlopig bestuur der weder in bezit genomen landstrecken van Limburg, Borret en Gericke van Herwijnen, op 22 Juni d.a.v. (6) werden deze streken door Willem I aanvaard. De grondwet zoals deze tengevolge van de wetten van 4 September, 1840 (7) was veranderd en vermeerderd, kreeg in Limburg pas gelding tengevolge van het K.B. van 24 September 1840(8).

Bij K.B. van 12 Januari 1841 (9) volgde het ontslag van de commissarissen, belast met het voorlopig bestuur, Borret en Gericke, evenals het ontslag van de commissaris, belast met het opperste Burgerlijk bestuur in Limburg, die het bestuur over Maastricht en St. Pieter was blijven uitoefenen. Tegelijkertijd werd Gericke tot Gouverneur in Limburg benoemd.